

Arrest

nr. 69 776 van 9 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 augustus 2011 tot weigering van verlenging van een tijdelijk verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt :

“I., R. M. (...)

Geboren op (...) te (...)

Nationaliteit : Rusland (Federatie van)

Verblijvende te (...).

Weigering verlenging tijdelijk verblijf (zonder bevel)

De A-kaart van betrokkene is vervallen sinds 18/06/2011.

Overwegende dat de genaamde I., R. M. (...) geboren te (...) op (...), onderdaan van Rusland (Federatie van); ook gekend als K. R. (...) geboren op (...) nationaliteit: Rusland (Federatie van), verblijvende te (...)

gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van artikel 9 (9bis) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en art. 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 12 van de wet van 15 december 1980 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van zijn tijdelijk verblijf werden opgenomen in onze vorige instructies dd. 02/06/2010:

“Minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning dient de volgende persoon een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve tewerkstelling te leveren :
I., R. M. (...) – geboren op (...) – R.R. (...)”

Bijkomende voorwaarden voor een verlenging zijn :

- voorleggen van een geldig internationaal Russisch paspoort
- bewijzen van effectieve arbeid
- niet ten laste vallen van het OCMW
- de openbare orde niet schaden
- beschikken over voldoende huisvesting”

Overwegende dat betrokkene een Russisch paspoort ((...)) voorlegt onder de identiteit van K., R. (...), geboren op (...) te (...), USSR waaruit de werkelijke identiteit van betrokkene zou blijken. Gezien betrokkene niet de vereiste documenten heeft voorgelegd die werden opgevraagd door onze diensten op 27/12/2010, werd zijn aanvraag tot correctie van de individuele gegevens geweigerd op 22/06/2011.

Overwegende dat uit overige documenten die betrokkene voorlegt in het kader van zijn aanvraag tot verlenging van zijn tijdelijke verblijfstitel onder meer blijkt dat betrokkene leefloon heeft genoten van 01/01/2011 tem 18/06/2011 zoals kon worden vastgesteld aan de hand van het voorgelegde attest van het OCMW dd. 28/06/2011. Hij legt geen bewijzen van effectieve en recente tewerkstelling voor.

Overwegende bovendien dat betrokkene de openbare orde heeft geschaad en ondertussen werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen op 07/12/2010 voor diefstal, 2X als mededader tot een geldboete van 100 euro en een gevangenisstraf van 10 maanden, bijzonder verbeurdverklaring : OS nrs., 1 maand vervangende gevangenisstraf geldboete. Hij werd hiervoor opgesloten op 18/03/2011 en geniet een strafonderbreking in het kader van de voorbereidingsfase elektronisch toezicht sinds 21/03/2011.

Uit bovenstaande info blijkt aldus dat betrokkene OCMW steun heeft genoten en aldus ten laste viel van de Belgische Staat in de aangehaalde periode. Hij legt geen bewijzen van effectieve arbeid voor en heeft een recente strafrechterlijke veroordeling opgelopen na zijn eerdere veroordeling op 24/09/2008 door de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Hiermee komt hij niet tegemoet aan meerdere aan zijn verblijf gestelde voorwaarden, wordt besloten om het tijdelijk verblijf van betrokkene (A-kaart) niet meer te verlengen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de motiveringsplicht op, doordat men niet voldoende rekening heeft gehouden met de concrete situatie van verzoeker nl. met zijn medische situatie en de verhouding met zijn kind waarvoor hij wenst in te staan.

In een tweede middel wordt de schending van de zorgvuldigheidsnorm ingeroepen, opnieuw omdat men geen rekening zou hebben gehouden met de medische problematiek van verzoeker en zijn gezinssituatie.

In een derde middel wordt de schending van het proportionaliteitsbeginsel opgeworpen, omdat het terugsturen van verzoeker naar zijn thuisland niet in verhouding staat met de plicht en het recht van verzoeker om zijn kind op te voeden.

In een vierde middel wordt de schending ingeroepen van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker heeft het recht om bij zijn kind te zijn en voor de opvoeding van het kind te zorgen.

2.2. Een goede rechtsbedeling vraagt dat de vier middelen samen worden behandeld.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat op 2 juni 2010 aan de burgemeester van de gemeente Willebroek een schrijven werd gericht door de verwerende partij waarin wordt gesteld dat verzoeker gemachtigd wordt tot verblijf van één jaar vanaf de afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister en dat, minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning verzoeker een arbeids- of beroepskaart dient voor te leggen, en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling dient te leveren. Bijkomende voorwaarden voor een verlenging zijn, aldus diezelfde brief, *“het voorleggen van een geldig internationaal Russisch paspoort, het voorleggen van bewijzen van affectieve en /of financiële banden met het kind, bewijzen van effectieve arbeid, het niet ten laste vallen van het OCMW, het niet schaden van de openbare orde en het beschikken over voldoende huisvesting”*.

2.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat op grond van de door verzoeker neergelegde documenten blijkt dat hij niet tegemoetkomt aan meerdere aan zijn verblijf gestelde voorwaarden, in het bijzonder omdat hij OCMW-steun genoot en ten laste viel van de Belgische Staat in de aangehaalde periode, geen bewijzen voorlegt van effectieve arbeid en een strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen na zijn eerdere veroordeling.

2.5. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing niet, maar ziet verschillende schendingen in het feit dat geen rekening zou zijn gehouden met zijn medische situatie –meer in het bijzonder met het gegeven dat hij wegens medische redenen niet kan worden tewerkgesteld, zoals hij dat onder het kopje “in feite” heeft uiteengezet- en zijn gezinssituatie, meer in het bijzonder zijn recht en zijn plicht om zijn kind op te voeden.

Met betrekking tot het feit dat geen rekening zou zijn gehouden met de medische situatie van verzoeker en daaromtrent niet zou zijn gemotiveerd, brengt verzoeker geen enkel concreet element bij dat erop zou wijzen dat de verwerende partij de verplichting had hieromtrent te motiveren. Immers, hoewel verzoeker, andermaal onder het kopje “in feite” aanvoert dat uit de door hem voorgebrachte documenten blijkt dat hij om medische redenen niet kan worden tewerkgesteld, blijkt uit het administratief dossier op geen enkele wijze dat hij ten aanzien van de verwerende partij in het kader van de procedure tot verlenging van zijn tijdelijk verblijfsrecht ooit gewag maakte van zijn arbeidsongeschiktheid. De verwerende partij kon dan ook alleen maar rekening houden met en motiveren over de gegevens die haar ter beschikking stonden. Een schending van de motiveringsplicht, noch een miskennis van de zorgvuldigheidsplicht op deze gronden is aangetoond.

Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar het feit dat hij een kind heeft dat hij wenst en moet opvoeden, en zijn grief dat hiermee geen rekening is gehouden, stelt de Raad vast dat de thans bestreden beslissing –in tegenstelling tot wat verzoeker wil laten geloven- niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel, zodat niks eraan in de weg staat dat hij verder zijn rechten en plichten ten aanzien van zijn kind kan doen gelden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hierover uitdrukkelijk moest worden gemotiveerd en voert geen enkel ander gegeven aan dat op een mogelijke schending van het proportionaliteitsbeginsel, dan wel op een miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel of artikel 8 van het EVRM zou wijzen.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen van de vier middelen gegrond zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS